

til at regulere Brødprisen ved at beskære dem paa Priserne paa Korn. Men det erkendes jo, at Prisen i Grunden er nogenlunde god, og jeg maa derfor formode, at der derigennem ydes dem et saadant Vederlag, at det kan gaa.

Stillingen er altsaa denne, at Dividendematadoren har været fri for at bidrage noget væsentligt til det billige Brød her i Landet, medens den jævne Jordbruger har maattet betale Broderparten af dette Gilde, et Forhold, som jeg synes, man ved fælles Bistand kunde ændre noget og ændre betydeligt ved at tage mindre skaansomt paa Kapitalisterne i Byerne og give dem den Bekomst i denne Henseende, som de efter min Mening fortjener, og som de, hvis de er ordentlige Samfundsborgere, ogsaa med Glæde vil bidrage deres til. Jeg gaar ud fra, at disse Folk, som stiller Kravene til Jordbruget om Samfundsfølelse, vil være de første til selv at bøje sig for de Krav, man med Rette kan stille til dem.

Jeg anførte, at dette Lovforslag betegnede den gyldne Middelvej. Jeg mener, det fremskaffer en passende Brødpris, og det opretholder efter Landmændenes eget Udsagn en rimelig Pris paa selve Produktet; Lovforslaget yder derigennem Retfærdighed baade overfor Producent og Forbruger. Detaillerne i Lovforslaget, som navnlig har været diskuteret mellem det ærede Medlem Hr. Rode og det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen og den højtærede Landbrugsminister, skal jeg ikke blande mig i, da jeg ikke kender disse Forhold. Jeg vil blot sige, at jeg synes, dette Lovforslag søger at skifte Sol og Vind lige til begge Sider, og det forekommer mig derfor, at de Kredse, som ikke har ønsket en ensidig Lovgivning paa dette Omraade, maatte kunne have taget med noget større Velvillie paa et Lovforslag som det, der her er fremsat fra Ministeriets Side.

Jeg vil slutte med den Bemærkning, at saaledes som Forholdene har formet sig, vil jeg stemme for det Lovforslag, Regeringen her har fremsat for Rigsdagen, og jeg nærer heller ikke nogen Tvivl om, at et Lovforslag af denne Natur vil blive Resultatet af denne Forhandling. Jeg kan nok se, at man fra visse Sider har haft meget travlt med at tilfredsstille de overdrevne Krav, som kommer ude fra Landet, og jeg har med nogen Forbavselse set, at man har været ganske ivrig i den Henseende, medens man ikke har været saa ivrig efter at tage Hensyn til Konsumenternes Interesser. Man kan vist imidlertid være ganske

rolig; naar der er gaaet nogle Dage, bliver det Lovforslag, som Ministeren har fremsat, med nogle ikke væsentlige Ændringer alligevel til Lov her i Landet. Jeg hilser denne Lovgivning paa dette Omraade velkommen, idet jeg mener, at det er fuldkommen berettiget, at man ikke nu skrider til det Skridt, som den højtærede Minister i sin sidste Tale fremholdt som Endemaalet at naa til, den frie Omsætning. Med Hensyn til dette Enderesultat er jeg naturligvis enig med ham, men jeg maa ærlig tilstaa, at jeg tror ikke, man efter dette Aars Forløb bliver fri for en Lovgivning af samme Art som denne; det kan være, den ikke skal være saa omfattende, men jeg tror, at Verden er af Lave paa langt mere gennemgribende Maade, end den højtærede Minister lod skinne igennem i sine Udtalelser før. Jeg tror, at en vis Regulering vil være nødvendig længere hen, og jeg ser heller ikke nogen Ulykke i, at man kommer til Reguleringer, naar blot man sørger for, at Prisniveauet, som man sætter, nogenlunde svarer til Produktionsomkostningerne. Jeg kan ikke rigtig forstaa den uhyre store Iver efter at faa selve Prisniveauet lagt om efter de ganske urimelige Priser, man i Øjeblikket har i Verden, idet det efter min Opfattelse vil medføre en Katastrofe i Løbet af nogle Aar, som vil være ganske ødelæggende for Landet, hvis man ikke i Tide har bremset paa de Omraader, hvor man overhovedet har været i Stand til at bremse. Jeg ser det derfor ikke som nogen Ulykke, at man kommer til at fortsætte med nogen Regulering, og jeg kan ikke rigtig indse, at der er noget at beklage sig over paa dette Omraade særlig, jeg behøver blot at nævne et Forslag, om hvilket jeg i Morgen vil tillade mig nogle enkelte Udtalelser, nemlig Huslejelovgivningen. Jeg kan ikke se rettere, end at der er Indgreb paa mange andre Omraader i Samfundet og berettigede Indgreb. Jeg kan ikke se rettere, end at Regulering er paakrævet og vil være paakrævet et godt Stykke Tid fremefter. Der tales om, at det ikke spiller nogen stor Rolle, at Rugbrødet stiger i Pris, det siger ikke saa overdrevent meget i Forhold til Arbejdslønnens Størrelse. Jeg har den stik modsatte Opfattelse. Hvis man naaede til en meget høj Rugbrødspris, er det min Overbevisning, at det vilde symbolisere en Prisforhøjelse her i Landet langt ud over dens virkelige Værdi, saaledes at man paa Grundlag deraf fra Arbejdernes Side vilde rejse Lønkrav, som var meget omfattende, og da jeg ikke har den allerfjerneste Tillid